

Az eurázsiai harcos

2025 február 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kassai Lajos a világ legsikeresebb katonai hagyomány?rz?je...

Kaposmér?n, még a 80-as években találkoztam Kassai Lajossal el?ször. ? már akkor a honfoglalás kori íjak rekonstruálásának újszer? fortélyait kutatta, én pedig, egy kés?bb jelent?s folyamánnyal bíró, ám

alapelképzelésében soha meg nem valósuló, „Kalandozások” elnevezés? lovas expedíciót szerveztem Nyugat-Európába, a IX-X. századi magyarok hadjáratainak mentén. E két témakör tartalmi átfedésekben nem sz?kölködik, nyilván ezért is tartottuk szükségesnek ez id?tájt, mintegy 40 évvel ezel?tt a találkozót. Nem gondoltam, nem gondolhattam, hogy a magyar katonai hagyomány?rzés, de minden bizonnyal a világ legsikeresebb, és ma már méltán a legelismertebb alakjával volt szerencsém eszmét cserélni.

Korunkban persze a „kalandozásokról”, mint nemzetbiztosító hadjáratokról, a honfoglalásról pedig, mint a honalapítás vagy a hazatérés koráról illik nyilatkozni – legalábbis bizonyos körökben. Már csak azért is, hiszen az id? sodrában sok minden változik, még maga a tudományos felfogás is. De visszakanyarodva Kassai Lajosra, én a legutóbbi id?kig úgy véltem, hogy ismerem ?t. F?leg, hogy az els? kaposmér?i diskurzus után többször is találkoztunk. Arról nem is beszélve, hogy viszonylag gyakran lehetett, és lehet a mai napig is hallani róla. Szerepel TV-ben, rádióban, a sajtó és a közösségi oldalak egyéb változataiban, mi több, még mozifilm is készült róla – Kaszás Géza rendez?i munkájának köszönhet?en. Hallani, olvasni fellépéseir?l, szervez? tevékenységér?l, munkásságáról, úgy a médiában, mint hagyomány?rz? körökben – de más, mondhatni egészen más társaságokban is fel-felemlítik a nevét. Amikor nyilatkozik, megfontoltság és bölcsesség irányítja szavait. Ha tehát kérdezi valaki, hogy ismerem-e Kassai Lajost, és még azt is megkérdezi, hogy mit tudok róla, akkor a személyes ismeretségen túl, leginkább az ? nevéhez köt?d? Kassai Lovasíjászatot, vagy az ugyancsak az ? nevével is fémjelzett Guinness világrekordokat említem. De az igazság az, hogy e róla szóló iromány megfelel? megírásához, amikor olvastam könyveit, és jobban utánanéztam pályafutásának, akkor jöttem rá, hogy mennyire keveset tudok róla. Most már azt is tudom, hogy nem véletlen az, hogy ?t tartjuk a legsikeresebb katonai hagyomány?rz?nek.

„A gyilkos indulatokat a versenyek izgalma váltja fel”

Amikor felhívtam Lajost, hogy könyvet írjak a magyar katonai hagyomány?rzés úttör?ir?l és jeles alakjairól, kértem, hogy küldjön nekem olyan írásos anyagot, amelyb?l kell?en tudok tájékozódni – úgymond: viselt dolgairól. Meglepetésemre két könyvet rögvest postázott nekem. Csóváltam is a fejemet, s azon töprengtem, hogy ha minden egyes „úttör?”, akir?l írok – nem kizárt, hogy közel 100 embert szeretnék „úttör?vé avatni” – küld magáról két könyvet tájékoztatásul, akkor kétszáz könyvet kell elolvasnom ahhoz, hogy egyet megírjak. Nem t?nt jó aránynak, és nem is biztatok a jöv?ben senkit arra, hogy könyveket küldjön nekem hasonló célzattal, mert nagyon hosszúra nyúlna szerzeményem elkészítése. Még az is lehet, hogy így túlélne engem e nagy ív? iromány el?állítás ideje, amib?l akár az is következhet, hogy el?állítása elmaradna. Ám itt kell megjegyezni, hogy nem bántam meg a két Kassai könyv tanulmányozását. Kifejezetten hálás vagyok a könyvek szerz?jének és küld?jének, hogy belepillanthattam abba a nagyszer? alkotási folyamatba, amely által ? kimagaslik korunk katonai hagyomány?rz? társadalmából, amely által ? kultúrateremt? tényez?vé is vált. Munkásságának, életm?vének alapelemét, a maga által elkészített talapzatot, a modernkori lovasíjászatot, amelyre felállt és hatalmasat dobantva messzire jutott, így csomagolja néhány mondatba: „A lovasíjászat kialakulása valahol Bels?-Ázsiában kezd?dött. Aztán az id? lassan jótékony fátylat borít a múltra. Már nem hallatszik a tajtékzó csatamének üvöltése, patái dübörgése, az eleven húsba csapódó éles nyilak tompa puffanása. A csatazaj elült, és az utolsó harcos lelke is már rég elszállt. Ami utánuk maradt, egy sport, egy harcm?vészet, életforma. A gyilkos indulatokat a versenyek izgalma váltotta fel.”

A lovasíjász harcmódor eredményessége függött a lovasság fürgeségétől, fegyelmeztségétől, mozgásának összehangoltságától, de a lovasok harcképzettségétől és helytállásától is. Meghatározó szerepe volt az íjak minőségének, lőtávjának, kezelhetőségének, pontosságának és a lovasíjász gyorsaságának is. Csakúgy, mint ma. / A képen Pankotai Sándor festménye látható

A mihez tartás végett

Sem filozófiai magasságok, sem vallási mélységek látszatát nem kell ahhoz kelteni, hogy megállapítsuk: sokan vannak, akik a szabad akarat határtalan lehetőségének tudatában élik életüket. Mások abban hisznek, hogy bár minden eleve elrendeltetett, de azért bizonyos keretek között van némi mozgástér. Megint mások úgy vélik, hogy minden eleve elrendeltetett, és nincs szabad akarat egy csepp sem. Még az ima, és annak változást eredményező hatása is, csupán csak az eleve elrendeltetés stabil szerkezetébe ágyazható, mert minden a nagy terv szerint halad. Vagyis ami csak történik, az úgy történik a világban, ahogy történnie kell. Akár így van ez, akár nem, annak azért jó esélyt adhatunk, hogy Kassai Lajos e földi létben különleges küldetését teljesíti. Annak a nagy építménynek egyik tehetséges és szorgalmas munkása, amely több mint ezredéve épül, és amelynek a neve Magyarország. Annak a mélységnek az éltetője és egyben komponistája is, amelyet magyar kultúrának nevezünk, és amely nem csupán évszázadokra, de évezredekre visszanyúlóan találja meg gyökereit.

Az Eredeti Kassai Rendszer

Régi harcmódorunkat a gyakorlatban rég elfeledett világunk, Kassai Lajosban a modernkori lovasíjászat megteremtőjét tiszteli. Azt az embert, aki történelmi időkön keresztül seregeket győzelemre segítette, sokáig verhetetlen hadaink rettegett fegyverét, az Eurázsia pusztáin tökélyre fejlesztett ősi magyar íjat, immár korunkban elállított anyagokból alkotta újjá. Aki a korabeli harci technikák, íjkezelési módok felelevenítésével, a '80-as években megálmodta a XX. század lovasíjászatának versenyszabályait, hogy a következő évtizedben világhódító útjára indítsa ezt a minden ízében magyarnak tekinthető sportot, ha tetszik harcművészetet. Először hazánkban,

majd Európában és más földrészeken is. Az általa megszerkesztett Original Kassai System adja a keretet a lovasíjász versenyek megtartásához, lebonyolításához, és ez a rendszer az alapja a 19 országban működő lovasíjász szervezetnek is. Ami nem azt jelenti, hogy maga a sportág csak 19 országban virágzik, hiszen már a 2014-ben megrendezett Kassai Lovasíjász Világkupán is 22 ország küldöttei vettek részt. Így Magyarország, az Amerikai Egyesült Államok, Ausztria, Bolívia, Brazília, Bulgária, Dél-Afrika, Finnország, Franciaország, Görögország, Kanada, Kína, Lengyelország, Luxemburg, Nagy-Britannia, Németország, Norvégia, Románia, Spanyolország, Svájc, Svédország és Új-Zéland versenyzői. Lovasíjász Világbajnokságoknak és Nemzetközi Bírók Világtalálkozójának ad otthont a nagy hozzáértéssel kiépített kaposmérői Kassai-völgy, míg a mester lovasíjász bemutatóinak és az általa vezetett edzőtáboroknak, a nagyvilág számos országa. Irántól kezdve Franciaországon át az Egyesült Államokig, Ausztriától Japánon át a Dél-Afriai Köztársaságig, vagy éppen Szaúd-Arábiától, Németországon át Katarig. A sorba beletartozik még Törökország, Románia és Oroszország csakúgy, mint Kína, Kanada és Luxemburg, vagy Svájc, Spanyolország, de Hollandia és Olaszország is. Leírni is sok, de hát, ha már egy magyar sportág szárnyal a bolygón, adjunk róla annyi tájékoztatást, amennyit egy ilyen bemutató iromány elbírná. Azért a teljesség kedvéért a végén ne hagyjuk ki Görögországot sem! A magyarországi szereplések helyszíneinek sokaságába pedig már bele sem kezdek, mert a felsorolások olvashatatlanná teszik az irományt, de annyit még feltétlenül meg kell jegyezni, hogy az Original Kassai System lovasíjász pályák hitelesítője, szerte a földkerekségen, Magyarországon és külföldön is, természetesen maga az alapító mester: Kassai Lajos.

Olimpiára készülve

A Kassai Lovasíjászat megszületése óta sikert sikerre halmoz. A lovasíjászat bekerült a lovas szakágak sorába, egyetlen tantárgy lett, és mint módszer felvették a Szellemi Kulturális Örökség Nemzeti Jegyzékébe. Mivel a magyarság csúcsteljesítményét jelöli, fogalom feltételeinek is megfelel, a Hungarikum címet is elnyerte. Királyi családokat birtokolt Angliában, Malajziában, Jordániában vagy éppen Marokkóban. Ami még hátra van, az a sikeres besorolás az olimpiai sportágak közé. Lajos ennek érdekében 41 nemzetközi bírótársával megalapította a World Federation of Equestrian Archery szervezetet, vagyis a Lovasíjász Világszövetséget Lausanne-i központtal. De ha már a központnál tartunk, azért azt rögzítsük, hogy a Kassai Lovasíjász Iskolának és a lovasíjász sportágnak a Föld legjobban felszerelt centruma mégis csak a Kaposmérő melletti Kassai-völgy, ahol a világ ezidáig egyetlen fedett lovasíjász pályája is található.

Csúcs ez az ember

Amint ennek az írásnak az elején említettem, a Kassai Lajos által írt, két nekem ajándékozott könyv, de a róla készült Kaszás Géza nevéhez fűződő Lovasíjász című film is olyan betekintést engedett e kivételes ember munkásságába, amelyben tanulni legalább annyira érdemes, mint amennyire mintákat venni javasolt. Ennek ellenére azon kapom magam, hogy leginkább csak az eredményekről írok, és az eredményekhez vezetőlétről, amelyek a fent említett művekben tetten érhetők, bizony kevesebbet, vagy szinte semmit. Nem írok arról a filozófiai háttérrel, amely által Kassai Lajos az eredményeit eléri, amely többek között az Istenhez való viszonyáról, valamint az emberekkel és a környezetével való kapcsolatáról szól. Pedig igazából ez legalább annyira fontos volna, mint az eredmények. Elég legyen azonban itt csak annyi, hogy legalább felhívom rá a figyelmet. Ráadásul még az eredmények leírásában sem tartok sehol, hiszen például öt Guinness Világrekordja közül is csak szemezgetek, és mindössze kettőt emelek ki a hely szabta korlátok miatt. Az egyik ilyen, amikor 2006-ban 12 lovat váltva, 24 órás folyamatos lovaglás közben 661 versenyvágta alatt, 5412 lövéssel 15 596,43 összpontszámot sikerült elérnie. Futamonként átlagosan 212,35 pontot. Aki nem tudja az összpontszámokat, és így az eredményességet értékelni, tekintve, hogy nem ismeri a lovasíjászat szabályait, legalább csak a 24 órás folyamatos lovaglásokon és a lövések számán merengjen el! A másik kiemelt, nevéhez kötődő Guinness Világrekordot 2011-ben a Budapest Sportarénaiban állította fel, amikor is 14 darab 30 cm átmérőjű feldobott korongot lőtt le 19,85 másodperc alatt, egy vágató ló hátáról. Bizonyára ezen írás megszületéséig sem talált még legyőzhetetlent a saját határait is kitapasztaló, teljesítményt tekintve igazodási pontokat is felállító mester, mert arról azért tudhatnánk. De akár talál élete folyamán olyanra, aki ezeket a magasságokat megközelíti, akár nem, az biztos, hogy hosszú távra fel van adva a lecke, úgyis mondhatnánk, hogy magasra tette a lécet e sportág jövőbeli képviselőinek, bajnokainak.

Az üzletember

Ha az ember csak rátekinthet a Kassai-völgyre, annak építményeire, akkor láthatja azokat a Makovecz-féle létesítményeket, amelyek ott épültek, láthatja azt az ökoszisztémára „kihegyezett” természeti felépítményt,

amelynek az ott tevékenyked? emberi közösségek is részét képezik. Élettelen és él?, ember és állat, víz és szárazföld alkot harmonikus egységet, megtöltve az ember egyéni és közösségi céljaival, az azok eléréséhez vezet? utak társult összetev?ivel. Múlt, jelen és jöv? együttesen van jelen, egy olyan szellemi vezet?vel megáldva, akir?l Kárpáti Gábor Csaba azt írja, hogy „egy él? lánc az elhazudott valós múltunk, történelmünk és a modern kor között.”. Itt születnek világra kiterjed? álmok és tervek, innen nyúlnak ki a földrészekre és országokra rátaláló Kassai Lovasíjászat csápjai, és ide érkeznek meg ezek régi és új, laza és szoros szövetségesei, hogy friss impulzusokkal lássák el és éltsék e furcsa birodalom magját. Mindezt csakis egy olyan vállalkozás tarthatja ebben az állapotában, amely alárendeli magát a fenti céloknak, amely a fentmaradást és m?ködést nem csak anyagilag táplálja, de gazdagítja is az eszközrendszert, melynek közvetítésével „terjeszti az igét”.

Fülöp Tibor Zoltán

www.demokrata.hu

Ajánló